

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

VOLUME XXV. — LETO XXV.

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY (PETEK), OCTOBER 23, 1942.

STEVILKA (NUMBER) 249

NEMCI SO ZA LETOS. NAJBRŽE OPRAVILI V RUSIJI

Ruskemu junaštvu so se pridružili trije močni zaveznički: sneg, dež in mraz.

RUSI BIJEJO NEMCE V STALINGRADU, V NJEGOVU OKOLICI IN NA KAVKAZU

Seja S. N. Čitalnice

V nedeljo, 25. oktobra se vrši seja S. N. Čitalnice. Prijetek točno ob 1. uri popoldne. Odborniki in člani so prošeni, da se udeleže in da so točni, ker gremo po seji na igro "Norec", katero vprizori dramsko društvo Ivan Cankar v pomoč kritja stroškov novega zastora "Slovenija" v S. N. Domu.

Češkoslovaški dan

Zupan Frank J. Lausche je proglašil sredo, 28. oktobra za "Dan češkoslovaške neodvisnosti". Zupan apelira na clevelandsko meščane, naj smatrajte dan kot simbol ameriške edinstvenosti.

Ameriški časnikar na obisku pri ruskih baterijah na fronti pri Rževu

Rusi pravijo, da je "Fric" slab topničar, kot pa ne opravi ničesar brez pomoči tankov in letal. — Rusi so zatoliti nemško divizijo v trenutku, ko niso imeli nekateri nacisti niti hlač na sebi.

Leland Stowe, ameriški časnikar, poroča v "Press"-u s fronto, da je bil obalni Črnega morja, južno od Novorossijska, sočasno zatoliti 150 Nemcev, ki so uspeha napadli neki grči, nekem drugem sektorju istoka pa so zatoliti ruski nemški vojakov.

"Fric" brez hlač

"Ameriški časnikar! Harašo, harašo!" (dobro, dobro!) je klical smehljaje podpolkovnik Anatol Aleksandrovič Smirnov. "Škoda, da niste prišli dva dneva prej! Videli bi bili, kako smo masirali Frica. Celo divizijo smo zatoliti napol speco. To ni nobenega talenta za artilerijo. Toda Fricu je znano, kako dobra je ruska artilerija. In tega ne bo nikoli pozabil."

Zetev pod izstrelki topov

Videl sem, kako so pod nemškim valovitim grebenom ruske žene žele in pospravljale žito pod varstvom ruskih topov.

Vprašal sem, kakšne so nemške bojne metode na tej fronti.

"Brez tankov ne pomeni nemška pehota ničesar," mi je odvrnil polkovnik. "Sam s pomočjo tehnike in superiornega orožja se dobro bore. Brez tankov in letal se Fric sploh ne mara boriti. Ha! Kakšno plemo bojevnikov! Poglejte v Stalingrad! Celo z veliko premočjo v tankih in letalih ga ne morejo vzeti!"

Svidenie v Nemčiji!

"Kaj pa pozimi?" Podpolkovnik Smirnov se je gromok zakrohotal:

"Letošnja zima bo stokrat bolj trda za fašiste kakor pa za nas. Naši možje so močnejši, mnogo močnejši. Oni so vajeni strupenega mraza in letošnjem zimo bodo s pridom vporabili nauke, ki so jih dobili lanskim zimom."

Podpolkovnik nas je nato spremil do našega avtomobila ter odredil, da nas ima pospremiti njegov lasten avtomobil.

"Z vami Amerikanici se bomo sestali v Nemčiji," se je zašmejal podpolkovnik. — "Toda po radiu pozval francoske delavce, da naj se prostovoljno javijo za delo v Nemčiji."

Slabo strelenje Nemcev

Nato se je pričelo, to ponavljati v presledkih. Slišali smo tudi grmenje nemških baterij, toda ruske baterije so bile pre-

ZADNJE VESTI

BOMBNIKI NAD ITALIJO

LONDON, 23. oktobra — Velika skupina angleških bombnikov je bombardirala veliko italijansko pristaniško mesto Genovo ter se vrnila s 1,500 milj dolgega povratnega poleta brez izgube enega samega letala.

"Bombe so užgale mnogo požarov," naznačila angleški komunike.

Rimski radio poroča, da so angleški bombniki napadli poleg Genove tudi Turin, kjer so njihove bombe povzročile občutno škodo. Dve letali sta bili strreljeni.

Italijani poročajo, da je izvedlo napad več jat angleških bombnikov, ki so metali eksplozivne in užgalne bombe, katere so porušile in poškodile več civilnih poslopij. Več ur po napadu je rimski radio sporočil, da reševalno moštvo še vedno vlači ranjence in mrtve izpod ruševin.

RUSI RUŠIJO PRED SEBOJ

MOSKVA, 23. oktobra — Rusi so na zasneženih stepah nakočili in zavzeli neki nadaljnji važen hrib ter potisnili Nemce v Stalingradu in izven njega v defenzivo. Timošenkov pogon proti nemškemu levemu krilu pridobiava na svojem zaletu, rušeč pred seboj vsak odpor ter se v veliko naglico približuje Stalingradu, katerega branijo hrabri ruski brambovi v največjih bitkah sveta že 60 zaporednih dni.

Nasprotvnik teh predlog bodo zastavili vse svoje moći, da ne bodo zopet triumfirali fanatični suhači.

Rommel, "boss" osišča na Srednjem vzhodu

Slovenci člani odbora za racioniranje gasolina

V ta odbor je bilo imenovanih 87 oseb, med katerimi je tudi nekaj Slovencov.

Sloveni so skrite in zaščitene, da bi jim mogli nemški topovi do živega. Nemški izstrelki so udarjali več kot miljo vstran.

"Nemci so slabí topničarji," je reklo podpolkovnik. "Isto sem slišal tudi od russkih generalov in polkovnikov tudi na drugih odsekih fronte.

Mnenje o nemških topničarjih

"Njihovi topničarji so ljudje druge vrste," je reklo poročnik. "Ne vem, zakaj je tako, ampak dejstvo je, da ne znajo streljati. To so zelo slabí strelci. Bodite so bili slabí pripravljeni, ali pa nimajo nobenega talenta za artilerijo. Toda Fricu je znano, kako dobra je ruska artilerija. In tega ne bo nikoli pozabil."

Zetev pod izstrelki topov

Videl sem, kako so pod nemškim valovitim grebenom ruske žene žele in pospravljale žito pod varstvom ruskih topov.

Vprašal sem, kakšne so nemške bojne metode na tej fronti.

"Brez tankov ne pomeni nemška pehota ničesar," mi je odvrnil polkovnik. "Sam s pomočjo tehnike in superiornega orožja se dobro bore. Brez tankov in letal se Fric sploh ne mara boriti. Ha! Kakšno plemo bojevnikov! Poglejte v Stalingrad! Celo z veliko premočjo v tankih in letalih ga ne morejo vzeti!"

Svidenie v Nemčiji!

"Kaj pa pozimi?" Podpolkovnik Smirnov se je gromok zakrohotal:

"Letošnja zima bo stokrat bolj trda za fašiste kakor pa za nas. Naši možje so močnejši, mnogo močnejši. Oni so vajeni strupenega mraza in letošnjem zimu bodo s pridom vporabili nauke, ki so jih dobili lanskim zimom."

Podpolkovnik nas je nato spremil do našega avtomobila ter odredil, da nas ima pospremiti njegov lasten avtomobil.

"Z vami Amerikanici se bomo sestali v Nemčiji," se je zašmejal podpolkovnik. — "Toda po radiu pozval francoske delavce, da naj se prostovoljno javijo za delo v Nemčiji."

Slabo strelenje Nemcev

Nato se je pričelo, to ponavljati v presledkih. Slišali smo tudi grmenje nemških baterij, toda ruske baterije so bile pre-

Suhaci na delu, da zopet osuše deželo

Fanatični suhači bi zopet rabiли priklicali v deželo škandalozne razmere, ki so vladale tekmo izvajanja "plemenitega eksperimenta."

V občih zbornicah Washingtonskega kongresa so se pojavile sile, ki so z vso močjo na delu, da se prepove prodaja opojne pijače v vojaških taboriščih in okoli njih.

Tozadne predloge gredo sem in tja, toda doslej ni bilo še ničesar definitivnega odločenja. Nasprotvnik teh abotnih predlogov, ki so izvrale kot zakon za časa prohibicije toliko neizmernegra grafta, škandalov in splošnega moralnega kvara tudi materialnega gorja, pravijo, da nikakor ni prav, osušiti taborišča ter prepovedati pijačo vojakom, dočim bi bilo civilistom dovoljeno piti. Ali naj se zopet osuši vso deželo ter zopet prikliče nazaj gnile in zločinske razmere, ki so vladale za časa prohibicije, tega zloglasnega "plemenitega eksperimenta?"

Nasprotvnik teh predlog bodo zastavili vse svoje moći, da ne bodo zopet triumfirali fanatični suhači.

Rommel, "boss" osišča na Srednjem vzhodu

S tem imenovanjem je bila celokupna oborožena sila Italije reducirana na bojno silo držav-lutk.

KAIRO, 22. oktobra. — Nocjo se poroča, da je bil nemški maršal Erwin Rommel imenovan za vrhovnega poveljnika vseh osiščnih zračnih, kopnini in pomorskih sil v Sredozemljiju, ter da je prešla tudi italijanska mornarica pod njegovo oblast.

Rommelu je bila dana ta nova avtoriteta za časa njegovega obiska v Berlinu.

Poročilo naznanja, da je bila italijanska mornarica, ki se je itak redkokdaj držila iz dosega italijanskih obrežnih topov, dalje italijanska armada in zračna sila reducirana na stalež oboroženih sil lutkarskih držav — Rumunije ali Madžarske.

Hitler je baje ukazal Rommelu, naj napade Sirijo z grškega otočja na zapadnem Sredozemljiju, da prehit vsak možen zavezninski napad.

Rommel bo mož bodočnosti

Hitlerjevo prizadevanje, da si zagotovi Rommellovo lojalnost, je tvorilo enega izmed vzrokov, da je Hitler povabil Rommela v Berlin k svojemu govoru za kampanjo zimskega počinka, kjer mu je dal na razpolago najčastnejši sedež.

Mržnja med armado in stranko

Diplomat pravi, da postaja že dolgo se kuhača mržnja med nacijsko stranko in nemško armado vedno hujša in da ne more Hitler v tem pogledu ničesar storiti. Ta mržnja utegne izbruhnuti v eksploziji, čim dožive Nemci svoj prvi poraz, za kateri slučaj vladva v Berlinu mnenje, da bi bil edini izhod vojaška diktatura.

Nov grob

Po daljši bolezni je premirila v Lakeside bolnišnici Anna Petrovich, rojena Černe, stará 61 let. Stanovala je na 1559 E. 38 St. Tukaj zapušča soprogona Johanna in več sorodnikov. V Ameriki je bivala 37 let. Doma je bila iz Trsta, kjer zapušča nekaj sorodnikov. Pogreb se bo v sredo v soboto popoldne ob 1. uru iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi, 6502 St. Clair Ave. Bodil ji ohranjen blag spomin, preostalim pa naše sožitelje.

PETAİN NOČE GOVORITI

Na francoski meji, 22. oktobra. — Podtalna poročila nazzano, da maršal Petain ni hotel ugoditi prošnji ostalih francoskih kvizilinkov, da bi po

zimo bodo s pridom vporabili zrake, ki so jih dobili lanskim zimom.

Podpolkovnik nas je nato spremil do našega avtomobila ter odredil, da nas ima pospremiti njegov lasten avtomobil.

"Z vami Amerikanici se bomo sestali v Nemčiji," se je zašmejal podpolkovnik. — "Toda po radiu pozval francoske delavce, da naj se prostovoljno javijo za delo v Nemčiji."

Slabo strelenje Nemcev

Nato se je pričelo, to ponavljati v presledkih. Slišali smo tudi grmenje nemških baterij, toda ruske baterije so bile pre-

ODPOR FRANCOSKEGA DELAVSTVA; VRETJE V NOTRANJOSTI NEMČIJE

Hitler pripravlja maršala Rommela, da bi slednji prevzel kontrolu dežele v slučaju revolte,

KVIZLING LAVAL JE V ČEDALJE HUJŠIH SKRIPCIH

VICHY, 22. oktobra. — Nemške oblasti v Parizu so danes naznane, da se bodo poslužile sile, ako se francosko delavstvo prostovoljno ne javi za delo v Nemčiji. Zdi se, da se naša ta najnovješja nemška odredba samo na zasedeno francosko ozemlje.

Yoo-hoo Adolf!

(Berlinsko časopisje je načrtovalo, naj ponatisne.)

Zum Teufel noch einmal! Es schneit schon wieder an der Russischen Front!

Prevod: Hudiča vendar! Na ruski fronti že zopet sneži!

Laval zman roti delavstvo

Nemci že mesece dolgo zah

tevajo 150,000 izučenih francoskih delavcev za delo v Nemčiji, toda doslej se jih je javilo po vsej Franciji komaj nekaj tisoč. Laval sicer v potu svojega obraza zaklinja delavce, naj se javijo za Nemčijo, toda vse njegovo prizadevanje nima drugega rezultata, kakov da je čim dalje bolj ogrožena njegova kvizilnska vlada.

MOZ JUTRISNJEKA DNEVA

LONDON, 22. oktobra. — Ne

ki evropski diplomat, ki ima dostop k nemški zakulisni igri, je izjavil, da je postala mržnja med nacijsko stranko in nemško armado "akutna" in da je pričel pripravljati Hitler maršala Rommela, poveljnika v Afriki, za vlogo "moža jutrisnjega dneva" za slučaj, če bo nemški poraz strmolglav načijski režim.

Rommel bo mož bodočnosti

Hitlerjevo prizadevanje, da si zagotovi Rommellovo lojalnost, je tvorilo enega izmed vzrokov, da je Hitler povabil Rommela v Berlin k svojemu govoru za kampanjo zimskega počinka, kjer mu je dal na razpolago najčastnejši sedež.

</

**Parizjav londonskega
radia o Jugoslaviji**

LONDON, 19. oktobra (Radio prejemna služba) — Vsi zlosti, ki so zakrivili v tej vojni svetu in druga hudo delstva, bodo kaznovani kakor zaslužno. Popisi in sezname oseb, ki bodo kaznovane, se že delajo. Poleg nemških sovražnikov našega naroda, bodo kaznovani tudi vsi domači izroki in izdajalci. Komaganje in sodelovanje pri temu zasluži isto kazeno.

V preteklem letu so se navalili Nemci na Jugoslavijo in jo obplavili kakor mrvlje. Jugoslovija je jih zdalek nekakšno objubljeno zemljo. Toda kar naenkrat so se zanimali da se nahajajo v nevarnih letih. Iznenada je Hitler ukazal 30.000 švabom, da se izselje. Bosne, Hertegovine in Slavonije, ker jim ne more več jamčiti življencev. V preteklem letu je Hitler rejugoslovijo na majhne koti, zdaj pa nam naenkrat obnaša za neko veliko pot federacijo, v katero vstopa novo marionetne države, ki jih zdaj sruje. Hotel bi steklo svojih igrač v tem, da mu bodo mogle prisiljevati, da vsej korist.

Zanimivo je, kako je utemeljil po 40 letih službe svojo prošnjo. Po Herderjevi, Schillerjevi in Wielandovi smrti se je baje obrnila celo tropa proučevcev.

... tako da pri nobenem delu nimam miru in da moram žrtvovati mnogo časa ne samo za odgovore, temveč tudi za prijateljske odklonitve. V takih razmerah se po pravici smatram za javno osebo in nihče mi ne more zameriti, da prosim za priboljšek v skromni meri, ki bi mi ga mogla nuditi država.

Prošnja za povisjanje plače obsega 7 tiskanih strani in dosegla je popoln uspeh.

Od tistega dne do svoje smrti je dobival Goethe dvojno plačo, za takratne razmere izredno visok znesek 3000 dolarjev letno.

Weimarski glavni knjižničar Riemer je napisal o Goetheju:

Če bi hotel Goethe ugoditi vsem prisilcem od študentov do takih, ki so prosili za subskripcijo v znesku več tisoč ceinkov, bi moral biti mnogo premožnejši, nego je bil. Iz tega si lahko vsaj deloma razlagamo, zakaj Beethoven ni dobil odgovora na svoja pisma in zakaj je bilo Schubertovo pismo odloženo, ne da bi ga bil Goethe odpril.

Res je da Goethe nikoli ni pozna pravega pomanjkanja ali resnične bede. Edino to je bil vzrok, da ga je resnična denarna stiska bolj odbijala nego vzbujala v njem sočutje. Nikakor pa Goethe ni živel brez denarne stiske. Kdo ve, kako bi bilo z drugim delom "Fapsta" da ni dovolil weimarski vojvoda svojemu ministru dvojne plače.

Francoski pesniki in pisatelji so sploh znani po svoji zapravljenosti. Med njimi je pomanjkanje denarja mnogo večje, nego pomanjkanje novih i-

Junakovo dete

Dete v zibelji je Paulette Cool, hčerkica kapitana Paula Cool-a, tovariša ameriškega letalskega junaka Colina Kelly-ja.

vega pisma sploh niso odprli.

Pa tudi Goethe je poznal denarne stiske, seveda na svoj način.

Po svetovnem uspehu "Wertherja" je napisal Sophiji von Laroche: "S svojim pisateljevanjem si nisem zabeljal niti še juhe in tega najbrže tudi v bodoče ne bom storil."

Ko je bil star 67 let, je prosil, naj se mu podvoji ministrska plača. Iz tega je razvidno, da mu dohodič od pisateljevanja niso zadostovali za kritje precej velikih izdatkov. Goethe je namreč živel dokaj razsipno.

Zanimivo je, kako je utemeljil po 40 letih službe svojo prošnjo. Po Herderjevi, Schillerjevi in Wielandovi smrti se je baje obrnila celo tropa proučevcev.

... tako da pri nobenem delu nimam miru in da moram žrtvovati mnogo časa ne samo za odgovore, temveč tudi za prijateljske odklonitve. V takih razmerah se po pravici smatram za javno osebo in nihče mi ne more zameriti, da prosim za priboljšek v skromni meri, ki bi mi ga mogla nuditi država.

Prošnja za povisjanje plače obsega 7 tiskanih strani in dosegla je popoln uspeh.

Od tistega dne do svoje smrti je dobival Goethe dvojno plačo, za takratne razmere izredno visok znesek 3000 dolarjev letno.

Weimarski glavni knjižničar Riemer je napisal o Goetheju:

Če bi hotel Goethe ugoditi vsem prisilcem od študentov do takih, ki so prosili za subskripcijo v znesku več tisoč ceinkov, bi moral biti mnogo premožnejši, nego je bil. Iz tega si lahko vsaj deloma razlagamo, zakaj Beethoven ni dobil odgovora na svoja pisma in zakaj je bilo Schubertovo pismo odloženo, ne da bi ga bil Goethe odpril.

Res je da Goethe nikoli ni pozna pravega pomanjkanja ali resnične bede. Edino to je bil vzrok, da ga je resnična denarna stiska bolj odbijala nego vzbujala v njem sočutje. Nikakor pa Goethe ni živel brez denarne stiske. Kdo ve, kako bi bilo z drugim delom "Fapsta" da ni dovolil weimarski vojvoda svojemu ministru dvojne plače.

Francoski pesniki in pisatelji so sploh znani po svoji zapravljenosti. Med njimi je pomanjkanje denarja mnogo večje, nego pomanjkanje novih i-

dej. Brez zastavljalnic bi se francosko literaturo težko misili. Marsikateri francoski pisatelj in skladatelj je zaslužil mnogo denarja, še več ga je pa vsak zapravil. Resnični honorarji so bili znatni pri Dumasu očetu, Eugenu Sue in Balzacu, so znašali honorarji od vrstiče 100,000 frankov, toda tem ljubiteljem življenja to ni zadostovalo. Zlasti stari Dumas je bil naravnost genijalen zavrljivec, ki je dolgov in predujmov sploh ni prišel. Naj so se gledališki ravnatelji in založniki še tako zaklinjali, Dumas je znal izvabiti od njih vedno nove predujme. Včasih je segel celo po izsiljevanju, jasno in odločno je izjavil, da ne bo izvršil romana, če ne dobi novega predujma. Po njegovih delih so ljudje tako radi segali, da mu seveda ni bilo mogoče odreči predujma.

Chateaubriand je zvedel za to početje in ker je bil marljiv Dumasov učenec, je znal kmalu tako spretno izvabljati od gledaliških ravnateljev in založnikov predujme, da je njegova virtuozen na tem polju kmalu zaslovela med francoskimi likovci.

Založnik se je podviral in odgovoril:

"Pustite junaka pri življenu — prilagam ček na tisoč francov."

Ustanovljeno 1908
ZAVAROVALNINO VSEH VRST VAM TOČNO
PRESKRBI
Haffner Insurance Agency
6106 St. Clair Ave.

PRIJAZNO VABIMO ZNANCE IN PRIJATELJE na
SPRING CHICKEN DINNER

ki jo serviramo
JUTRI VEČER, v SOBOTO
od 8. ure naprej.

Postregli bomo s finimi mladimi piščanci in drugimi okrepčili.

SYLVIA CAFE
Mr. in Mrs. Mike Podboy
546 E. 152 St.

ZAVESE Tu si lahko izberete kakor šnekoli vrste zaves, katerih imamo v zalogi nad 300 različnih vzorcev.

ZA POPRAVILA NE RACUNAMO
Odperto ob večerih do 9. ure

Parkwood Home Furnishings
7110 St. Clair Ave. ENDicott 0511
Vprašajte za Jennie Hrovat

Save This Radio Schedule ...

Monday, Oct. 26—WTAM, 7:30-7:45 p.m.
Monday, Oct. 26—WGAR, 6:05-6:10 p.m.
Monday, Oct. 26—WJK, 6:15-6:20 p.m.
Tuesday, Oct. 27—WGAR, 6:05-6:10 p.m.
Wednesday, Oct. 28—WTAM, 7:30-7:45 p.m.
Wednesday, Oct. 28—WGAR, 6:05-6:10 p.m.
Thursday, Oct. 29—WGAR, 6:05-6:10 p.m.

Re-elect FRANCES P. BOLTON
YOUR CONGRESSMAN

HOW ARE YOU SERVING AMERICA?

- ★ Conserving food and Clothing?
- ★ Salvaging scarce materials?
- ★ Buying War Savings Stamps and Bonds?
- ★ Refusing to spread rumors?
- ★ Sharing your car with neighbors?

U. S. CITIZENS' SERVICE CORPS
ASK YOUR LOCAL DEFENSE COUNCIL

Slovenska moška zveza, št. 8

vas vabi na

PLES
V SOBOTO 24. OKTOBRA 1942

V SLOVENSKEM DRUŠVENEM DOMU

20713 Recher Ave., Euclid, O.

SVIRAL BO LOUIS TREBAR ORKESTER

Fina okrepčila vsake vrste bodo preskrbljena.

VSTOPNINA 40 centov

Pričetek ob 8. uri zvečer.

Prizetek ob 8. uri zvečer.

White City Lunch

Seržant York št. 2

Mali oglasi

V slovenski naselbini

blizu Memorial šole, hiša za dve družini, s 10 sobami, se proda. Vse v najboljšem stanju. Zgoraj prazno, ter se lahko selite v stanovanje. \$1,500 takoj, drugo na mesečna odplačila.

Za vsa pojasnila se obrnite na

Ed Kovac
960 E. 185 St.

SEDAJ V TEKU
najnovješte slike sovjetske drame o gerilah in Ukrajine
"GUERRILLA BRIGADE"
Civilisti, moški, ženske in otroci sabotirajo sovražnika

PENN SQUARE gledišče

EUCID IN E. 55 ST.

v soboto in nedeljo ob 2. ure naprej

tekom tedna od 6.45 zvečer

Mali oglasi

Boring Mill delavci

Izkuseni na velikih "horizontal" in "vertical" strojih

Operatorji velikih strugalnikov

Slab-Miller delavci

Flat scrapers

Bench Assemblers
NA STROJNEM ORODJU

Hooker-on

Plača na uro, "overtime" poleg se mora predložiti dokaz ameriškega državljanstva; če ste uposleni pri obrambnem delu, se ne priglasite.

Wellman Engineering
7000 CENTRAL

Fantje in možje!
V naši trgovini dobite vedno najboljše spodne perilo, srajce, ravate, klobuke in druge stvari.

Izdelujemo obliko po meri.
JOHN MOČNIK
772 East 185th St.

ZAVAROVALNINO
za hiše, pohištvo in avtomobile
vam preskrbi

MIHALJEVICH BROS.
6424 St. Clair Ave.

Zavarovalnina na pohištvo za vsoto \$1000 vas stane le \$5.00 za tri leta.

Prijatelj's Lekarna
St. Clair Ave. vogal E. 68 St.
Prescription specialists
Zastonj pripeljemo na dom
ENDicott 4212

Naprodaj

je peč na premog, srednje velikosti in v dobrém stanju. — Vpraša se na 5385 St. Clair Avenue.

Strežnica

(waitress) dobi delo za tri ali štiri večere v tednu. Zglašati se je na 747 East 185 St.

Slovenska družina

je stanovanje s 7 ali 8 sobami, že odrasli otroci. — Kdo ima za oddati, naj sporodi na 970 Addison Rd., ali pokliče EXPress 1262.

Še se

izkušeno prodajalko za modno trgovino. Stalno delo in dobra plača. — Vpraša se na 8315 Superior Ave., GA. 2021.

Zavarovalnino

proti ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam itd. preskrbi

Janko N. Rogelj
6208 Schade Ave.
Pokličite:
ENDicott 0718

ITCH CHECKED

in a Jiffy — or Money Back

For quick relief from itching caused by eczema, athlete's foot, ringworm, scabies, etc. in all weather conditions, use pure cooling medicated liquid. **D. D. D. PRESCRIPTION.** A doctor's formula. Greaseless and stainless. Soothes, comforts and quickly calms intense itching. 35c trial bottle proves it, or money back. Don't suffer. Ask your druggist today for **D. D. D. PRESCRIPTION.**

Acid Indigestion

Relieved in 5 minutes or "dabbing" your tummy basic.

When eaten, it relieves pain, soothes and heartburns. Just prescribe the fastest acting medicine known for acid indigestion — medicines like those in Bell-a-tablets. No laxative effect. It is safe and effective. It can be used at all times.

SLIKE IZ REVOLUCIJE

Poslovenil Anton Melik
Ruski spisal M. Arcibašev

"No no nič hudega, dragi moj!" je odvrnil Anisimov z bodrečim glasom. "Njemu je pač tudi strašno!" je pomislil in začutil, da postopa njemu samemu lažje zaradi tega. "Čuje, zapodite svojo lokomotivo med vagone: tako zagradimo progo . . ."

Ogromna, črna lokomotiva, podobna mogočnemu, živemu bitju, se je odtrgala od vlaka, zavozila nekoliko naprej in se nato zapodila s truščem in življanjem pare v gručo vagonov, ki so se drobili z nedoločnim, upornim treskom in žvenketanjem, se postavila ponokonu, zavala se in se zavalila z vso težo na stran. Ko je Anisimov gledal vse to, in ko je videl potem, kako se je na dveh tarih, vedno tako ravnih in prostih, dvigal visoka masa razvalin, zavita v oblake dima in pare, se mu je dvignilo v duši ponosno, trdo čustvo.

"Bomo videli, bomo videli," je rekel naglas, a se ni obračal posebej k nikomur. "Daleč pač ne bodo prišli!"

"Ali imate orožje?" je vprašal mašinist.

"Ne . . . In tudi streljati ne znam dobro," je odgovoril z nasmehom Anisimov. "Vi se borite zase, a jaz bom že našel svoj posel . . ."

"Da . . . in mi se bomo borili!" je odgovoril srdito mašinist.

"Gre gre!" so zakričali od daleč zmešani plašni glasovi in posamezni ljudje, ki so bili zležali na strehu kolodvora in na vodnjak, so se pričeli hitro spuščati na tla.

"Prosimo milosti . . ." je spregovoril tih in zlobno nepoznan telegrafist zraven Anisimova in stekel k barikadam vleči se sajbo puško za cev.

Množica se je zagnala naprej in nato nazaj in se hitro razporedila po barikadah. Vse je utihnilo tako naglo, da je postal naravnost moreče tesno. Vsesačkrog je postal vse prazno, in le posamezni ljudje so š hitro pribegali iz kolodvorskega poslopja.

V prozornem polmraku, izza gozdica se je tih in previdno bližal mračen vlak brez luči. Bil je še daleč in se zdel majhen toda njegova oblika je bila ne-

nadna in nekako preteča, kakor da se plazi iz daljne sem dolg, previden in prekanjen gad.

"To so . . ." je rekel mašinist in sedel za kup premoga in drveno utrujajoča radovednost je obvladala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nečemu, sam ni vedel čemu, in zlezl s težavo na spolsko stran prebrnjenega vagona; prijet se je za mrzle, okovane robeve in se sklonil naprej.

Črni vlak se je počasi plazil sem čez polje, čim bliže, tem tiše. Včasih se je zdelo, in mora da je bilo tudi res, da se je ustavil ter da preiskuje in tiplje progo, a potem je zopet letel dalje. Na pistaji je vladala mrtvaške tišina, kakor da ni nikogar tam! a ko se je Anisimov ozril nazaj, je opazil povsod, za vsako vrsto barikad, za drevesi, za vrtno ograjo, v oknih kolodvora in pod vagoni molčeče, sklonjene črne postave.

Vlak se je ustavil popolnoma in je čudno črnel po praznem polju. Tam je bilo ravno tako tih in zdele se je, da se vlak v postaja ogledujeta napeto, kakor dve zveri in da prežita drug na drugega. Mrak se je naglo zgoščeval.

Trenutki so šli, in v njih je bila težka negotovost večnosti. Že se je Anisimovu v glavi zganiila nekako čudno-tesno, posastno nelepa misel, da je vlak prazen in odvržen na sredo polja; ali isti čas so na obeh njegovih straneh zagonomazeli majhni, komaj vidno se iz paraka odražajoči ljudje. Bilo jih je mnogo; delali so nekaj, širili se po snegu in vlekli nekaj s seboj, ali tih je bilo vse kakor preje.

Zatem so se razprosteli dolgi temni pasovi, zganili se mahoma kakor val in se pričeli počasi približevati. Nekaj se je stesnilo v prsi, dala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nemotano, nejasno čustvo: nikoli v življenju še ni videl, da bi ljudje v velikih množicah, popolnoma pravilno in premišljeno vstopali v boj, v katerem je čakala mnoge smrt in trpljenje. Vojno si je mogel predstavljati samo zelo nejasno, izzivala je v njem neodločno zaupanje, kakor da pravzaprav v nji ni nicesar tako groznega, temveč jo

nadna in nekako preteča, kakor da se plazi iz daljne sem dolg, previden in prekanjen gad.

"To so . . ." je rekel mašinist in sedel za kup premoga in drveno utrujajoča radovednost je obvladala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nečemu, sam ni vedel čemu, in zlezl s težavo na spolsko stran prebrnjenega vagona; prijet se je za mrzle, okovane robeve in se sklonil naprej.

Črni vlak se je počasi plazil sem čez polje, čim bliže, tem tiše. Včasih se je zdelo, in mora da je bilo tudi res, da se je ustavil ter da preiskuje in tiplje progo, a potem je zopet letel dalje. Na pistaji je vladala mrtvaške tišina, kakor da ni nikogar tam! a ko se je Anisimov ozril nazaj, je opazil povsod, za vsako vrsto barikad, za drevesi, za vrtno ograjo, v oknih kolodvora in pod vagoni molčeče, sklonjene črne postave.

Vlak se je ustavil popolnoma in je čudno črnel po praznem polju. Tam je bilo ravno tako tih in zdele se je, da se vlak v postaja ogledujeta napeto, kakor dve zveri in da prežita drug na drugega. Mrak se je naglo zgoščeval.

Trenutki so šli, in v njih je bila težka negotovost večnosti. Že se je Anisimovu v glavi zganiila nekako čudno-tesno, posastno nelepa misel, da je vlak prazen in odvržen na sredo polja; ali isti čas so na obeh njegovih straneh zagonomazeli majhni, komaj vidno se iz paraka odražajoči ljudje. Bilo jih je mnogo; delali so nekaj, širili se po snegu in vlekli nekaj s seboj, ali tih je bilo vse kakor preje.

Zatem so se razprosteli dolgi temni pasovi, zganili se mahoma kakor val in se pričeli počasi približevati. Nekaj se je stesnilo v prsi, dala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nemotano, nejasno čustvo: nikoli v življenju še ni videl, da bi ljudje v velikih množicah, popolnoma pravilno in premišljeno vstopali v boj, v katerem je čakala mnoge smrt in trpljenje. Vojno si je mogel predstavljati samo zelo nejasno, izzivala je v njem neodločno zaupanje, kakor da pravzaprav v nji ni nicesar tako groznega, temveč jo

nadna in nekako preteča, kakor da se plazi iz daljne sem dolg, previden in prekanjen gad.

"To so . . ." je rekel mašinist in sedel za kup premoga in drveno utrujajoča radovednost je obvladala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nečemu, sam ni vedel čemu, in zlezl s težavo na spolsko stran prebrnjenega vagona; prijet se je za mrzle, okovane robeve in se sklonil naprej.

Črni vlak se je počasi plazil sem čez polje, čim bliže, tem tiše. Včasih se je zdelo, in mora da je bilo tudi res, da se je ustavil ter da preiskuje in tiplje progo, a potem je zopet letel dalje. Na pistaji je vladala mrtvaške tišina, kakor da ni nikogar tam! a ko se je Anisimov ozril nazaj, je opazil povsod, za vsako vrsto barikad, za drevesi, za vrtno ograjo, v oknih kolodvora in pod vagoni molčeče, sklonjene črne postave.

Vlak se je ustavil popolnoma in je čudno črnel po praznem polju. Tam je bilo ravno tako tih in zdele se je, da se vlak v postaja ogledujeta napeto, kakor dve zveri in da prežita drug na drugega. Mrak se je naglo zgoščeval.

Trenutki so šli, in v njih je bila težka negotovost večnosti. Že se je Anisimovu v glavi zganiila nekako čudno-tesno, posastno nelepa misel, da je vlak prazen in odvržen na sredo polja; ali isti čas so na obeh njegovih straneh zagonomazeli majhni, komaj vidno se iz paraka odražajoči ljudje. Bilo jih je mnogo; delali so nekaj, širili se po snegu in vlekli nekaj s seboj, ali tih je bilo vse kakor preje.

Zatem so se razprosteli dolgi temni pasovi, zganili se mahoma kakor val in se pričeli počasi približevati. Nekaj se je stesnilo v prsi, dala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nemotano, nejasno čustvo: nikoli v življenju še ni videl, da bi ljudje v velikih množicah, popolnoma pravilno in premišljeno vstopali v boj, v katerem je čakala mnoge smrt in trpljenje. Vojno si je mogel predstavljati samo zelo nejasno, izzivala je v njem neodločno zaupanje, kakor da pravzaprav v nji ni nicesar tako groznega, temveč jo

nadna in nekako preteča, kakor da se plazi iz daljne sem dolg, previden in prekanjen gad.

"To so . . ." je rekel mašinist in sedel za kup premoga in drveno utrujajoča radovednost je obvladala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nečemu, sam ni vedel čemu, in zlezl s težavo na spolsko stran prebrnjenega vagona; prijet se je za mrzle, okovane robeve in se sklonil naprej.

Črni vlak se je počasi plazil sem čez polje, čim bliže, tem tiše. Včasih se je zdelo, in mora da je bilo tudi res, da se je ustavil ter da preiskuje in tiplje progo, a potem je zopet letel dalje. Na pistaji je vladala mrtvaške tišina, kakor da ni nikogar tam! a ko se je Anisimov ozril nazaj, je opazil povsod, za vsako vrsto barikad, za drevesi, za vrtno ograjo, v oknih kolodvora in pod vagoni molčeče, sklonjene črne postave.

Vlak se je ustavil popolnoma in je čudno črnel po praznem polju. Tam je bilo ravno tako tih in zdele se je, da se vlak v postaja ogledujeta napeto, kakor dve zveri in da prežita drug na drugega. Mrak se je naglo zgoščeval.

Trenutki so šli, in v njih je bila težka negotovost večnosti. Že se je Anisimovu v glavi zganiila nekako čudno-tesno, posastno nelepa misel, da je vlak prazen in odvržen na sredo polja; ali isti čas so na obeh njegovih straneh zagonomazeli majhni, komaj vidno se iz paraka odražajoči ljudje. Bilo jih je mnogo; delali so nekaj, širili se po snegu in vlekli nekaj s seboj, ali tih je bilo vse kakor preje.

Zatem so se razprosteli dolgi temni pasovi, zganili se mahoma kakor val in se pričeli počasi približevati. Nekaj se je stesnilo v prsi, dala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nemotano, nejasno čustvo: nikoli v življenju še ni videl, da bi ljudje v velikih množicah, popolnoma pravilno in premišljeno vstopali v boj, v katerem je čakala mnoge smrt in trpljenje. Vojno si je mogel predstavljati samo zelo nejasno, izzivala je v njem neodločno zaupanje, kakor da pravzaprav v nji ni nicesar tako groznega, temveč jo

nadna in nekako preteča, kakor da se plazi iz daljne sem dolg, previden in prekanjen gad.

"To so . . ." je rekel mašinist in sedel za kup premoga in drveno utrujajoča radovednost je obvladala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nečemu, sam ni vedel čemu, in zlezl s težavo na spolsko stran prebrnjenega vagona; prijet se je za mrzle, okovane robeve in se sklonil naprej.

Črni vlak se je počasi plazil sem čez polje, čim bliže, tem tiše. Včasih se je zdelo, in mora da je bilo tudi res, da se je ustavil ter da preiskuje in tiplje progo, a potem je zopet letel dalje. Na pistaji je vladala mrtvaške tišina, kakor da ni nikogar tam! a ko se je Anisimov ozril nazaj, je opazil povsod, za vsako vrsto barikad, za drevesi, za vrtno ograjo, v oknih kolodvora in pod vagoni molčeče, sklonjene črne postave.

Vlak se je ustavil popolnoma in je čudno črnel po praznem polju. Tam je bilo ravno tako tih in zdele se je, da se vlak v postaja ogledujeta napeto, kakor dve zveri in da prežita drug na drugega. Mrak se je naglo zgoščeval.

Trenutki so šli, in v njih je bila težka negotovost večnosti. Že se je Anisimovu v glavi zganiila nekako čudno-tesno, posastno nelepa misel, da je vlak prazen in odvržen na sredo polja; ali isti čas so na obeh njegovih straneh zagonomazeli majhni, komaj vidno se iz paraka odražajoči ljudje. Bilo jih je mnogo; delali so nekaj, širili se po snegu in vlekli nekaj s seboj, ali tih je bilo vse kakor preje.

Zatem so se razprosteli dolgi temni pasovi, zganili se mahoma kakor val in se pričeli počasi približevati. Nekaj se je stesnilo v prsi, dala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nemotano, nejasno čustvo: nikoli v življenju še ni videl, da bi ljudje v velikih množicah, popolnoma pravilno in premišljeno vstopali v boj, v katerem je čakala mnoge smrt in trpljenje. Vojno si je mogel predstavljati samo zelo nejasno, izzivala je v njem neodločno zaupanje, kakor da pravzaprav v nji ni nicesar tako groznega, temveč jo

nadna in nekako preteča, kakor da se plazi iz daljne sem dolg, previden in prekanjen gad.

"To so . . ." je rekel mašinist in sedel za kup premoga in drveno utrujajoča radovednost je obvladala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nečemu, sam ni vedel čemu, in zlezl s težavo na spolsko stran prebrnjenega vagona; prijet se je za mrzle, okovane robeve in se sklonil naprej.

Črni vlak se je počasi plazil sem čez polje, čim bliže, tem tiše. Včasih se je zdelo, in mora da je bilo tudi res, da se je ustavil ter da preiskuje in tiplje progo, a potem je zopet letel dalje. Na pistaji je vladala mrtvaške tišina, kakor da ni nikogar tam! a ko se je Anisimov ozril nazaj, je opazil povsod, za vsako vrsto barikad, za drevesi, za vrtno ograjo, v oknih kolodvora in pod vagoni molčeče, sklonjene črne postave.

Vlak se je ustavil popolnoma in je čudno črnel po praznem polju. Tam je bilo ravno tako tih in zdele se je, da se vlak v postaja ogledujeta napeto, kakor dve zveri in da prežita drug na drugega. Mrak se je naglo zgoščeval.

Trenutki so šli, in v njih je bila težka negotovost večnosti. Že se je Anisimovu v glavi zganiila nekako čudno-tesno, posastno nelepa misel, da je vlak prazen in odvržen na sredo polja; ali isti čas so na obeh njegovih straneh zagonomazeli majhni, komaj vidno se iz paraka odražajoči ljudje. Bilo jih je mnogo; delali so nekaj, širili se po snegu in vlekli nekaj s seboj, ali tih je bilo vse kakor preje.

Zatem so se razprosteli dolgi temni pasovi, zganili se mahoma kakor val in se pričeli počasi približevati. Nekaj se je stesnilo v prsi, dala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nemotano, nejasno čustvo: nikoli v življenju še ni videl, da bi ljudje v velikih množicah, popolnoma pravilno in premišljeno vstopali v boj, v katerem je čakala mnoge smrt in trpljenje. Vojno si je mogel predstavljati samo zelo nejasno, izzivala je v njem neodločno zaupanje, kakor da pravzaprav v nji ni nicesar tako groznega, temveč jo

nadna in nekako preteča, kakor da se plazi iz daljne sem dolg, previden in prekanjen gad.

"To so . . ." je rekel mašinist in sedel za kup premoga in drveno utrujajoča radovednost je obvladala Anisimova. Smehljaj se je nedoločno nečemu, sam ni vedel čemu, in zlezl s težavo na spolsko stran prebrnjenega vagona; prijet se je za mrzle, okovane robeve in se sklonil naprej.

Črni vlak se je počasi plazil sem čez polje, čim bliže, tem tiše. Včasih se je zdelo, in mora da je bilo tudi res, da se je ustavil ter da preiskuje in tiplje progo, a potem je zopet letel dalje. Na pistaji je vladala mrtvaške tišina, kakor da ni nikogar tam! a ko se je Anisimov ozril nazaj, je opazil povsod, za vsako vrsto barikad, za drevesi, za vrtno ograjo, v oknih kolodvora in pod vagoni molčeče, sklonjene črne postave.

Vlak se je ustavil popolnoma in je čudno črnel po praznem polju. Tam je bilo ravno tako tih in zdele se je, da se vlak v postaja ogledujeta napeto, kakor dve zveri in da prežita drug na drugega. Mrak se je naglo zgoščeval.

Trenutki so šli, in v njih je bila težka negotovost večnosti. Že se je Anisimovu v glavi zganiila nekako čudno-tesno, posastno nelepa misel, da je vlak prazen in odvržen na sredo polja; ali isti čas so na obeh njegovih straneh zagonomazeli majhni, komaj vidno se iz paraka odražajoči ljudje. Bilo jih je mnogo